Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

obedientia sua custodiret mãdata. Et cũ
iubenti placuisset. celestiũ mentium absq;
vlla morte adiuisset consortiũ oim visibi-
lium inuisibiliũq; rerum perspicuã habe-
bat cognitionẽ. magna virtute predit⁹ to
ti impabat vniuerso. Nempe viuẽtia oia
celestes orbes soli luna ⁊ sidera cũcta suo
subijciebanẽ imperio. Nulla sibi a sũmo
opifice denegabanẽ munera angelorum
⁊ ipsius deitat⁹ adhuc in terrestri residẽs
solio. sepenumero letatus visiõe. melliflu
o is reficiebaẽ colloquijs. Sed prochdo
lor q; cũ hõ in tãta eẽt celsitudine consti-
tutus. tot affect⁹ bonoribus. tãtis deco-
rat⁹ muneribus nõ intellexit. ⁊ tõ compa
tus est iumentis insipientib⁹. ⁊ silis fact⁹
est illis quoq; pessima ⁊ insana hec est cõ
ditio. vt impinguata ⁊ incrassata. ꝓtra nu
tritorẽ. pastorem custodẽq; suum recalci-
trent. Incrassatus igitẽ ⁊ impinguat⁹ mi
ser hõ tot ineffabilib⁹ mũerib⁹. cõtra tan
tũ largitorem recalcitrãs. cunctis ciẽs fieri
voluit. ⁊ seducte feie placere maluit. vt vi
liter periret. q̃ sui cõditoris seruare man
datũ. vt in eternũ regaliter viueret. pinde
nõ ꝑ loco tm optimaq; voluptatũ. insqua
lentem sentib⁹ terrã eiectus. sed ab imor-
talitatis conditiõe. ad mortis necessitatẽ
a, sũma valitudine in oim egritudinũ ge
nera. a maximo impio ad deprimentẽ ser
uitutem. a cunctis oblectamẽtis ad innu
meras amaritudines. ab ineffabilib⁹ bo-
nis ad inexplicabiles erũnas ⁊ miserias
a libertate maxima ad ꝓpetuã captiuita-
tem. iubente deo. angelico flãmeo pugio
ne pellente suis erigentib⁹ dementẽq; mis-
sus est. Et cũ neq; ipse. pthoplaust⁹. neq;
toti⁹ sue posteriortatis quispiã nũq; tan
ti fuerit. q̃ iustissimi ⁊ sapiẽtissimi iudicis
potuisset irã placare. eiusq; tollere maie-
statis offensã. vt a tartareis hũano gene
ri erepto carcerib⁹ aditus in celo pateret
ipse miarũ deus. antiqua sua mot⁹ pieta
te. nõ ꝑ creaturarũ quãpiã. cui tãte delen
de culpe nulla potent esse ptãs. sed eter-
nã suã destinauit sapientiã. vt qui elatus
ã appetẽda dei scia peccauit. ꝑ humana-
tã humiliatãq; sapientiã eiusq; redimere
p tur. O mirabile mysterium. o imensam
pietatẽ. o inexplicabilem caritatẽ. de⁹ fa
ctus est hõ. dñs factus ẽ seru⁹. imẽsus fa
ctus ẽ circũscriptus. ipassibilis passibilis.
imortalis mortalis. maiestas infirmitas.
celsitudo gloie. obprobrium hoim. ⁊ ab
iectio plebis. vt venundatus hõ peccatis
redimereẽ. dãnatus saluareẽ. captiu⁹ libe
rareẽ. lapsus erigereẽ. miser oppressusq;
glorificareẽ. extollereẽ hõ. O igitẽ dete
standa hois ingratitudo. q̃ iugiter tot tã
torũq; non fuerit memor bñficior. qui. ꝑ
conseruandis hmõi bñficijs seipsũ pudi-
cum castũ mundũq; se nõ conseruat. Nõ
eni benignissimus de⁹ pro tãta erga nos
munificentia sua a nob aliud q̃ nre men
tis mundicitiã postulat. Ipse eni ois glo
rie ⁊ pulchritudinis auctor. nos in cõspe
ctu celsitudis sue pulchros mũdos nitẽ-
tesq; gloriosos esse affectat. Et qm̃ vt mũ
di sum⁹ precellentissimũ nobis est munus
nõ nobis illud. sed sue est gre ascribendũ
sine qua etiã nõ fuit nobis collatũ. Hãq;
sublimis ⁊ gloriosus de⁹ nulli aliq̃d; de-
bet. qr gratuita oia ꝓstat. Et si quisq; di-
ceret. aliquid ab illo suis meritis deberi.
certe, vt esset nõ ei debebaẽ. nõ enim erat
cui deberet. ⁊ inde qd̃ meritũ est cõuerte
re debes ad deũ. cr q̃ es. cũ ex ipo etiã me
lior sis. ex q̃ habes q; sis. qm̃ quid ẽ meri
tum hois ante gratiã. Quo merito ꝓpi
at gratiã. cũ omne meritũ nrm nõ faciat
in nobis nisi gratia. ⁊ cũ de⁹ coronat me
rita nostra. nil aliud coronat nisi munera
sua. quecũq; igitẽ bona habemus coꝛ au
ctor est de⁹. Et si bonoꝛ operũ mistri su-
mus. hoc insup de⁹ gratuita bonitate cõ
fert. Itaq; vt cardinẽ epilogemus sermo
nis oẽ esse nrm. oẽ meritũ. oẽ ꝑmiũ. oẽ de
niq; bonũ. ipe gratis ꝓtulit q̃ est sũmũ bo
nũ. Ob eam rẽ in cõmẽtarijs Dauitice ꝑ
phetie. ita noster q̃rit ꝓceptor. Quid di-
cturi sum⁹ ei. qui primo gratis nos fecit.
qr bonus est. nõ qr illo aliquid meruim⁹
Deinde de ipsa repatione. de secũda. sc̃
natiuitate quid dicturi sum⁹. Merita no
stra fecisse. vt nobis illa salus ꝓpetua mit
tereẽ a dño. Absit. si eni merita nra id fa-
cerent. ad dãnationem nostram venirent.
Non eni venit ille ad inspectionem meri
torum. sed ad remissionem peccatoꝛ. Nõ
fuisti ⁊ factus es. Malus fuisti. ⁊ libera-
tus es. Quid deo dedisti. Quid non ab
eo gratis accepisti. Merito ⁊ gratia no-
minatur. quia gratis datur. erigitẽ ergo vt
⁊ tu gratis colas eum. Attende igitur ad